

Universitätsbibliothek Wuppertal

Demosthenis Et Aeschinis, Principum Græciæ Oratorum Opera

Demosthenes

Aureliae Allobrogum, 1607

De classibus

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1565](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1565)

η πότιν ποριθεΐσα, χησιμος εσα νω τη πόλει πως ο Α
 παρον φόδος λέλυτο. εγω η το, αλ αρα οιος τε ω, περιόσα
 μη ποιήσαι, μηδε περιεπιών υμίν, ως έχω γνώμης πω
 ην πορος η βασιλέα. εγω νομίζω κοινόν εχθρον πάντων
 ην ελλών εν βασιλέα, ε μλω δε ταυτα πωδραίνεσαι
 μ αλ μόνος ην άλλων υμίν, πόλεμον πορος αυτ άραδς,
 ε δε γδ αυτες τεις ελλώνας ορεφ, κοινες άλλήλοις οντας
 φίλους, άλλ είνους μάλλον εμείνω πιδόντας, η * πιν
 αυτην. εμ δη τάτων τωτων οντων, νομίζω συμφerein υμίν,
 την αρχήν η πολέμου τρειν, άπος δικαία χησισε. παρα
 σιύα ζεοται η, α ποροήκει πάντα, ε το πο υποκειοται η
 γνώμη, η έμω γδ, ω ανδρες αθλων υμίν, τες ελλώνας, ει μέν
 εναργες η χησιπο, σαρες ως βασιλδς αυτοίς επχει
 ρει η, συμμαχηται, και μεγάλω χείρ ενξεν τοίς πορο
 αυτην, η μετ αυτην εμείνω αμυνομεν. ει δ' επ άλλης
 τουτ η καθεστηότος, * ποραπαχθισόμεθα ημεις, διδρα,
 ω ανδρες αθλων υμίν, μη τουτοις μετ εμείνω πολεμειν αι α
 καθεστηότος, εσθ αν ποροίμεθα. ο μν γδ επχειών αν άρ
 μινε (ω άρα εχχειρεν εγνωκε τοίς ελλήσι χησιμα δια
 σει ποι αυτην, ε φιλιαν ποροτει). οι η τοίς ιδις πολέ
 μοις επαναρθώτα δε βελόμνοι, η η τον η εν έχοντες την
 κοινώ πάντων σωτηρίαν παρόν. εις η η ταρχίω
 ταύτω, η άγνωμοσιώω, πωδραίνω μη ποροεθείναι
 η πόλι η μν ε δε γδ επχεις ορεφ τοίς τε άλλοις ελλήσι ε
 ημίν, πορος η βασιλέα η βουλω έσαν. άλλ εμείνον μν
 πολλοίς ενδεχεται μοι δοκει ην ιδία η συμφερώντων
 διοικαμένοις, η άλλων ελλώνων αμελήσαι, υμίν η, ε δε
 άδιουμένοις, πωδραίνω άδικήσαν καλόν εστι λαβειν ταύ
 την η δικλω, εάσαι πνας αυτην, εσθ τω βαρβαρω χησισε.
 επ ελ έτω ταυτ έχει, σκεπτεοι εσθ επως μηδ ημεις εν
 τω πολέμω χησιόμεθα εν ίσοι μητ εμείνωσν ημεις
 επιδεαδσει η έμμεθα τοίς ελλήσι, η η φίλος αυτοίς δο
 κειν εη) πιν λήφεται, πως εν ταυτα εσα, αλ η μν δυνα
 ρις ε πόλιος εχεται μεν, ε παρσιύα τω μν, πασν η
 φανεια, φαίνη) η δικαία ποροεν επ ταύτη η ποροε
 ρεσει τοίς η ποροεμω μν, και σφόδρα εβίμως πολε
 μειν κελδσειν, εμείνω λέγω, επ εν εσα χαλεπόν, ούβ εαν
 βουλδσε δε, εσθ ανδρείας λαβειν, ουτ εταν κίνδυ
 νός ης εγχοη, εμείνω ειπειν φαίνω, άλλ εμείνω η χα
 λεπόν, η ποροεμω, επ μν ην κίνδυνο, η ανδρείαν επ
 δίνουδε εν η τω συμβελεσειν, πορομώτερα ην άλλων
 ειπειν έχων. εγω η, ω ανδρες αθλων υμίν, νομίζω η μν πό
 λεμον η πορος βασιλέα, χαλεπόν η πόλει η η άγώια τιν
 εν η πολέμω, εσθ αν συμβελετα δε, η η ης μν πο
 λέμου άπειτα, αναγκάως η έμω εμείνω, η χησιμαται,
 και τόπων εσθ ταυτα η πάντα, εσθ αν εμείνον ε
 χοντα η μν εσθ ποροεμω, τοίς η άγώια, ουδενός ουτω ην άλλ
 λων ορεφ δεοιδρως, ως άγαθων ανδρων. τουτοις η ημίν, η
 τοίς μετ η μν κινδυνουσαι, πλείους υπάρχεν νομίζω, η
 μν δη πόλεμον δε ταυτα, πωδραίνω μηδ ε ενός εό
 που ποροτεροε αι ελεοται. επ η η άγώια, ορθως φημι
 παρσιύασ μν, ου υπάρχεν χησιμα, ει μν εν ετεροεμω
 ης εόπος δυνάμειος, ω τες βαρβαροι οίον τε λω άμν
 να δε ετερος δε ης ω τοίς ελλώνας, εμώτως αν ίσως φα
 νειν πορος εμείνον εμώμεθα αν η τω μν, επ η η πά
 σης πωδραίνω εσθ αν αυτος εόπος, η δε τα αυτα εη)
 κεφάλαια ης δυνάμειος, τοίς εχθροις αμυνομεν, εμώ
 ταυ τοίς ουσι συμμαχοίς βοηθειν τα υπάρχοντ άγαθα σωζειν η τοίς ομοιομοι τα εχθροις έχοντες, ετεροε εχ
 τεμν άλλ πωδραίνω εμώμεθα μν πορος τουτοις αμυνομεθα η καμείνον, εαλ α δικειν η μεις επχειρη, και νω

& quata, & vnde comparata, nunc reipublicæ pro
 futura esse videatur: omnis hic metus evanuerit.
 Quod ego, si modo potero, dabo operam ut faciam:
 pauca præfatus apud vos, quid de regio negotio sen
 tiam. Ego existimo communem hostem omnium
 Græcorum esse Regem Persarum: non tamen pro
 pterea suaseram, soli omnium vos ut bellum contra
 eum suscipiatis. Neque enim ipsos Græcos video
 communes inter se esse amicos: sed nonnullos mag
 is illi fidere quam quibusdam suorum. Quæ cum
 ita sint: è re vestra esse censeo, providere, iustum
 belli initium ut capiatur: utque apparentur quæ
 conuenit, omnia: & hoc proponatur ad deliberan
 dum. Arbitror enim, Athenienses, Græcos, si de
 claretur & perspicuum fiat, fore ut Rex ipsos ag
 grediatur: & adiutores, & magnam gratiam habi
 turos ijs, qui ante ipsos, & cum ipsis Regem vlsif
 cantur. Quod si, dum id obscurum etiam est, nos
 priores arma sumperimus: vereor, Athenienses, ne
 hos cum illo coniunctos propulsare cogamur, qui
 bus consultum volumus. Is enim represso impetu
 suo (si tamen inuadere Græcos instituit) largitioni
 bus aliquos eorum corrumpet, & amicitiam simu
 labit. Illi priuata bella corrigere volent: & dū hoc
 animo erunt, communem omnium salutem negli
 gent. In eum autem tumultum & amētiā moneo
 ne præcipitetis vrbem nostram. Neque enim ean
 dem nobis in regio negotio deliberationem, quam
 alijs Græcis, esse video: quod multi illorū mihi vi
 detur priuati alicuius emolumentī causā, posse ne
 gligere alios Græcos. Vobis autem nec affectis in
 iuria honestum fuerit, eas de fontibus sumere pec
 as, ut eorum aliquos à Barbaro subigi patiamini.
 Quod cum ita sit, providendum est, ne & nos bello
 simus impares: & is quem Græcis insidiari putaba
 mus, ita se insinuet, ut fidus illis esse videatur. Quo
 modo igitur hæc curanda erunt? Si copia reipu
 blicæ delectæ & instructæ, omnibus conspicuæ fu
 erint: atq; apparuerit, nos ijs ita esse fretos, ut nihil
 iniqui tamen conemur. Ferocibus autem, & nimis
 expeditè ad bellū impellentib; illud dico: Non esse
 difficile, neque quum deliberandum est, fortitudi
 nis opinionem consequi: neque quum periculum
 aliquod imminet, vehementem oratorem videri.
 Sed illud & difficile est, & conueniens, in periculis
 fortitudinem declarare: in deliberando, prudenti
 us alijs dare posse consilium. Ego verò, Athenien
 ses, existimo bellum cum Rege difficile esse reipu
 blicæ: prælium futurum esse facile. Cur? Quia non
 aliter, ut opinor, fieri potest, quin bella omnia, &
 triremes, & pecuniam, & loca requirant: quæ om
 nia penes illum copiosiora quam apud vos reperio.
 prælia verò nulla re alia tantoperè video indigere,
 ut fortibus viris: quos plures vobis, & ijs qui vobis
 cum hoc periculum adibunt, esse existimo. Bellum
 igitur, hisce de causis, moneo, ne vlla ratione prio
 res suscipiatis: ad prælium verò vos rectè instructos
 esse oportere dico. Quod si alia ratio copiarum ef
 set, quib; Barbari propularentur, alia quib; Græci:
 deprehensum iri fortasse consentaneum esset, nos
 contra illam instrui. Cum autè omnīs instructionis
 ratio sit eadè, & eadem oporteat esse capita copia
 rum, ut hostes repelli possint, ut socij defendantur,
 ut opes nostræ cōseruentur: quid, quum habeamus
 qui se hostes esse fatentur, alios quaritamus? ac nō
 potius & aduersus hos instruimur, & illum quoque
 vlciscimur, si violare nos instituerit? Agite ve

Non lacēs
 fendū, sed
 vlciscendū
 esse regem
 Persarum;
 instructis
 copiis.

Athenien
 ses sine sū
 spicione
 ruptū fore
 ris, posse in
 strui, & cū
 necessē fue
 rit, Græcos
 socios ca
 rum futu
 ros.

ΕΣΙΣ ΤΟΙ

ΝΟΥΣ
ΜΟ

ὡς τῶν πορῶν αὐτοῖς δὴ λέγεται ὅτι ἀποφρονῶν ὅσα ἀνὰ δὲ
 καὶ ἀρῶν εὐρέ τοῖς αὐτοῖς, τοσαῦτα πεπόνθησι κακὰ.
 εἴτ' ὁ ἢ τύχη καὶ τὸ δαιμόνιον φίλον μὲν ἀλυσιτελεῖ, συμ-
 φέροντα δὲ ἐχθρὸν ἐμφανίζει. τὸν ἡμεῖς φοβούμεθα;
 μηδαμῶς· ἀλλὰ μὴ ἀδικῶμεν, ἢ μὴ αὐτῶν ἕνεκα, καὶ τῆς
 τῶν ἄλλων ἐλλύων ταραχῆς καὶ ἀπιστίας, ἐπεὶ, εἴ γε ὁμο-
 θυμαδοὶν ἡμῶν πάντων ἐπιθεσθαι μόνον οὐδὲ ἀδικεῖν
 αὐτῶν ἡμᾶς ἐθίκεν ἐκείνων, ἐπεὶ δὴ ἡ τῆς οὐχ οὐτως ἔχει φυ-
 λαττεῖται φημι δεῖν, μὴ πορῶσιν δῶκεν βασιλεῖ, τὸ
 τὰ δίκαια ἴσως τῶν ἄλλων ἐλλύων ζητεῖν. ἡσυχίαν μὲν
 ἔχοντων ὑμῶν, ὑποπίτος ἀεὶ εἴη, τοιοῦτό τι πορῶτων πόλε-
 μον ἢ ποιοσάμενον πορῶσιν εἰκότως ἀνδοκίῃ δὲ
 τῶν πορῶν ὑμᾶς ἐχθρὸν, τοῖς ἄλλοις φίλος εἶναι βούλε-
 σθαι, μὴ οὐδ' ἐξελέγητε, ὡς κακῶς ἔχει τὰ ἑλληνικὰ,
 συγκατανοήτες ὅτι οὐ πείσονται, καὶ πολεμουῦντες, ὅτι οὐ
 δυνήσεσθε, ἀλλ' ἔχετε ἡσυχίαν, θαρρῶντες καὶ ὀρθο-
 σκευάζοντες, καὶ βούλεσθε ἀπαρτελεσθαι ὡς ὑμῶν
 πορῶν βασιλέα, μὴ μὰ δία, ὡς ἀπορῶσιν, ἢ φοβεῖσθαι,
 ἢ φορβουῦνται πάντες οἱ Ἕλληνες, καὶ οἱ ἀθλιῶται. πολλὰ
 γὰρ καὶ δεῖ, ἀλλ' ὅτι, εἰ μὴ τοῖς Ἕλλησιν ὁμοίως ἀρῶν ἡμῶν
 τὸ δόξασθαι καὶ ὀπιρνεῖν, ὡς περ ἐκείνων καλὸν πάλας
 αὐτῶν ἐπεὶ ἐκείνων ἐπορῶσθε, νῦν ἢ τῶν μὲν οὐκ ἀ-
 ποίησάτε, ὑμῶν ἕνεκα αὐτῶν εὐχόμενοι ἢ πᾶσι τοῖς θεοῖς, τὴν
 αὐτῶν λαβὴν ὀρθοῦσιν ἐκείνων, ἡμῶν πορῶν τοῖς πορῶ-
 ρίοις αὐτῶν, καὶ ταῦτ' ἀβήτη σκοπεῖν αὐτῶν οὐκ ὀλιγάτως
 ὑμᾶς βουλομένων δὴρῆσαι. ἐκ μὲν γὰρ τῶν πορῶν τοῖς
 ἑαυτῶν πορῶν πολέμων, συνώσθε τῶν πόλιν ὀρθοῦ-
 μονα, καὶ μετὰ τὴν γοργημῶν, ἐπὶ τῆς ἡσυχίας. ἡμῶν
 ἢ γε πορῶν τούτων, ἐδὲμας τῶν ἄλλων ἐλλύων πόλεων
 τοσαῦτον, ὅσον νῦν ἴσως ἀρῶσιν, καὶ μὲν, καὶ τοῖς Ἕλλησιν
 ὀρθοῦσιν, ἢ τοῖς ἐκείνων, ἢ ἀκούσιν ὀρθοῦσιν.
 τῶν δὲ αὐτῶν οἱ δὲ ἀνὰ φανέντα αὐτοῖς, εἰ πόλεμον κινῶν
 ὡς τε καὶ γνώμενα, καὶ πᾶσι αὐτῶν τῶν ἀπαρτελεσθαι
 ἀκούσιν ἑσθλῶν, ὡς ἀρῶν ἀθλιῶται, μὴ μετὰ λέγων
 λῆσαν ἐνοχλῶ, τὰ κεφάλαια ὡν συμβουλόω πορῶσιν, ἀ-
 πειμι ὀρθοσκευάζου μὲν πορῶν τοῖς ὑπάρχοντα ἐ-
 χθρῶν καλῶν ἀμυνέσθαι ἢ καὶ βασιλέα, καὶ πάντας, ἀ-
 δικεῖν ὀπιρνεῖσιν, ταῦτα τῆ δὲ ὑμᾶς φημι δεῖν ἀρῶν
 ἢ μηδαμῶς, μὴ τε λόγου, μὴ τε ἔργου ἀδικῶν. τὰ ἢ ἔργα ἢ μὲν
 ὅπως ἀρῶν τῶν πορῶν ἑσθλῶν, σκοπεῖν, μὴ τοῖς ἐπὶ τῶν
 βίβλατος λόγους, καὶ ταῦτα ποιῆτε, καὶ ὑμῶν αὐτοῖς καὶ τοῖς
 τὰ ἀρῶν πείθουσι συμφρονέσθαι πορῶσθε. οὐδ' ὀρθοῦσιν
 σέσθαι αὐτοῖς ὑσέρον, νῦν ἀμῶν τόντες.

A de priuatis controuersis inter se contenderunt: tot
 mala esse perpeffos, quot, si quis eos deuouere vel-
 let, vix reperisset? Quem igitur Fortuna & dij im-
 mortales tam amicū inutilem, quam hostem ef-
 se conducibilem declarant, eum nos formidamus?
 Nequaquam: sed nefaciamus iniuriam, nostra cau-
 sa, & propter cæterorum Græcorum turbas & dif-
 fidentiam. Nam si concorditer, adiuuantibus om-
 nibus, solum illum inuadere liceret: ne iniuriam
 quidem illi à nobis fieri putarem. Sed cum se res al-
 iter habeat: cauendum censeo, ne ansam regi præ-
 beamus, vt iuris cæterorum Græcorum arbiter esse
 studeat. Quiescentibus enim vobis suspectus esset,
 si quid tale moliretur. Sin priores bellum mouerit-
 tis: haud iniuria videbitur propter vestras inimici-
 tias, aliorū expetere amicitia. Ne igitur arguere ve-
 litis, quàm corrupt' sit Græciæ status, cõuocâdis eis
 cum non persuadebitis, & gerendo bello cum non
 poteritis: sed quieti estote, & impertetrati, & in-
 structi: & nūciari de vobis regi velitis, non quidem
 certè æstare omnes Græcos, aut metuere, aut tu-
 multuari, & Athenienses. Longè certè aliter se re
 habere. Atque aded nisi apud Græcos æque turpe
 haberetur mentiri & peierare, vt apud illum præ-
 clarum: iam pridem vos in illum fuisse impetum
 facturos, nunc id vos nequaquam facturos vestra-
 pte causa: sed omnes precari deos, vt eadem ipse a-
 mentia corripiatur, qua olim maiores eius. Atque
 hæc si considerare in animum induxerit: vos non
 negligenter consuluisse vobis inueniet. Neque e-
 nim ignorat, è bellis cum suis maioribus gestis, vr-
 bem magnam & felicem esse factam: ex ocio au-
 tem quod ante illa tempora egerat, nulla Græca-
 rum vrbium tâto fuisse, quanto nunc, superiorem.
 Quin Græcos etiam videt pacificatorem require-
 re vel volentem, vel inuitum. Eum verò semet-
 ipsum eis fore intelligit, si bellum mouerit. Quare
 ea quæ è nunciis audiet, ei & nota & credibilia e-
 runt. Ne verò, Athenienses, prolixitate orationis
 vobis nimis sim molestus, capitib. mei cõsiliij expo-
 sitis, descendam. Instrui vos, & cõtra certos hostes
 iubeo: & propulsari etiam Regem, & omnes, si vos
 laceffere instituerint, iis copiis oportere censeo:
 nullius autem iniqui vel facti vel dicti esse autores.
 Demus operam, vt facta nostra digna sint maiori-
 bus, non pro concione habitæ orationes. Quæ si
 feceritis: & vobis ipsi consulētis, & iis qui contra-
 rium suadent. Nam potest illis non irascemini, quod
 fieret, si nunc impingeretis.

Perotatiō:

LIBANII ARGUMENTVM
ORATIONIS DE LIBER-
tate Rhodiorum.

ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΤΡΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ
ὡς τῆς τῶν ροδίων ἐλευθε-
ρίας λόγους.

ΤΟΥ συμμαχῶν κληθέντα πόλεμον ἤρωτο πορῶν ἀθλιῶται,
 ἢ τοῖς ροδίοις, καὶ βυζάντιοις, πορῶσιν μὲν αὐτῶν ὀρθοῦσιν γο-
 ρνοῦντες, τὸ τε δὲ ἄλλοις συμμαχῶν πεποιημένοι καὶ τῶν ἀ-
 θλιῶται, γοργνοῦντες ἢ ὄντες οἱ ροδίοι τῆ κατὰ πορῶν τῶν τῶν ὑπερ-
 ρον μᾶλλον οἰκειῶς ἔχον ἐδίκου, ὅτι καὶ ὀρθον πρὸς ἀμῶν
 ἴσως αὐτῶν ὀπιρνεῖσιν καὶ τῶν δήμου οἰκιστῶν καὶ τῶν δημοκρατίαν
 τῶν ροδίων ἀφελῶντος, ἐλίγρις τοῖς δημοσπολίταις τῶν πρὸν κα-
 τὰ ὀρθον, συμβουλόω τῶν ὀρθον ὁ δημοσπολίτης μὴ πορῶσιν ταῦτα, ἀλλ-
 λά βουθῶν τῶν δήμου τῶν ροδίων, συμφρονέσθαι τῶν ἀθλιῶται τὸ δημο-
 κρατεῖσθαι λέγων τῶν πόλεις, εἰ ἢ ἡ δίκαιον ὑμᾶς ροδίοι φησιν, ἀλλ-
 λά πορῶν ὄντι ὑμῶν, καὶ συνώσθαι, τὸ καὶ τοῖς λυπήσθαι τῶν τῶν ἑλλήνων

B ellum, quod Sociale dictum fuit, susceperunt aduer-
 sus Athenienses Chij & Rhodij & Byzantij: qui cum
 illis prius paruissent, tunc societate cõtra Athenien-
 ses inter se fecerant. Cum autem Rhodij Caria vicini es-
 sent: se apud Mausolum, eius prouinciæ præfectum, gratia
 valere putabant. Is paulatim apud eos fide sibi conciliata,
 insidias populo comparauit: & urbem, libertate Rhodij e-
 repta, paucorum potentiorum seruituti subiecit. Suadet igi-
 tur Demosthenes, eam rem non esse negligendam, sed
 iuuandum esse populum Rhodiorum: quod è re sit Atheni-
 ensium, vrbes populari parere imperio. Etsi autem, inquit,
 Rhodij vos leserunt: tamen vobis & honestum & vsitatum
 est: eos etiam Græcos, qui vos non nihil offenderunt, libe-
 rare, atque delinquentibus in Rempub. ignoscere.
 ἑλευθερῶν, μὴ μνηστῶν, καὶ ἀμῶν τόντες εἰς τῶν πόλιν.